

«Як раніше – не буде. Чому людина стає головною опорою України» — Тетяна Петрук у колонці для Forbes Ukraine

Колонку директорки зі сталого розвитку та взаємодії з персоналом Групи Метінвест Тетяни Петрук опубліковано в друкованому номері журналу Forbes Ukraine за лютий—березень 2024 року.

Микола Ткаченко із «Запоріжсталі» Групи «Метінвест» із перших днів війни захищав країну в складі 110-ї окремої механізованої бригади ЗСУ. Відслуживши рік стрільцем-гранатометником, демобілізувався. Зізнається, що адаптація до цивільного життя була дуже важкою. Ішов на фронт однією людиною, а повернувся геть іншою. З безсонням, кошмарами та ПТСР допомогла впоратися підтримка рідних та колег. З'явилися тригери: не запитувати про пережите на війні, не тиснути на ветерана, а чути його.

Такі історії – наша нова реальність. Їх об'єднує загальне виснаження – головна ознака третього року війни. Виснажені люди, бізнеси й іноземні партнери. І подолати це знесилення можна лише особистим підходом до кожної людини.

Нашим завданням стає впровадження цього особистого підходу до кожного співробітника, особливо для ветеранів, які починають повертатися до роботи. Саме тому ми розробляємо інклюзивну екосистему інтеграції ветеранів до повноцінного життя і роботи.

У нашому фокусі – реабілітація, додатковий медичний огляд, а також програми повернення, адаптації та утримання. Ветерани зможуть пройти навчання чи перекваліфікацію. А колективи ми готуємо до повернення наших героїв. Плануємо також створити ветеранські спільноти для комфортнішої адаптації до нового життя.

Вважаю, що такі стратегії потрібні на всіх рівнях – від компанії до держави. Бо країну роблять люди, а їхня кількість, на жаль, зменшується, а отже, важливий кожен. Тож особистий підхід має застосовуватися і до ветеранів, і до мобілізованих, і до працівників тилу, що забезпечують потреби фронту, як ми це робимо в «Метінвесті». Зокрема, за мобілізованими працівниками ми зберігаємо робочі місця, важко пораненим оплачуємо лікування. А співробітникам, що втратили кінцівки на війні, допомагаємо з протезуванням. Для тих, хто продовжує працювати, діє система мотивації, одна з найкращих у галузі.

Так, тема дуже чутлива, але настав час для чесної розмови. Адже через уповільнення допомоги Заходу держава потребує нового погляду на людський капітал.

Уже зараз треба більше залучати до роботи жінок, де це
МОЖЛИВО.

Наприклад, у «Метінвесті» жінки опановують історично чоловічі спеціальності. На вугільному підприємстві ми перенавчили та перевели перших 10 жінок на позиції машиністів підземних установок.

Ще одне болюче питання – бронювання чоловіків. До нього теж варто підходити зважено, з огляду на внесок кожного співробітника і його компанії в економіку й наповнення бюджету. Ми маємо забезпечити тил, щоб фінансувати ЗСУ. Тож час простих рішень минув. У війні на виснаження виграє той, хто зможе якнайкраще використовувати свої ресурси – й на фронті, й у тилу. В іншому разі економіка просто піде в тінь.

А значить, шлях запоріжстальця Миколи – не лише приклад для мільйона захисників на фронті. Це приклад шляху, який доведеться пройти кожному бізнесу й державі загалом. Від мобілізації працівників до їх демобілізації та адаптації до подальшого життя. На цьому шляху для всіх сторін люди – головний ресурс. Адже його нам не зможуть надати партнери.

Тому Україна потребує створення системи, в центрі якої
буде людина, її потреби й ефективність. Це єдина
можливість стримати агресора й зберегти державу.

|

[Forbes Ukraine](#)

<https://metinvestholding.com/ua/media/news/yak-ranshe-ne-bude-chomu-lyudina-sta-golovnoyu-oporoyu-ukrani-tetyana-petruk-u-kolonc-dlya-forbes-ukraine>